

Shiraz-Beethoven.ir

فهرست

۱.	پیش‌گفتار.....
۲.	دستان.....
۳.	هم ارزی.....
۴.	مقام یا نظم.....
۵.	راهنمای استفاده از کتاب.....
۶.	مقام‌های گروه سر طرز (گروه الف) ۱. سرطز.....
۷.	۲. خان‌امیری.....
۸.	۳. باریه.....
۹.	۴. قطر.....
۱۰.	۵. هجرانی.....
۱۱.	۶. مقام‌های گروه سحری (گروه دوم) ۱. سحری روایت اول.....
۱۲.	۲. سحری روایت دوم.....
۱۳.	۳. هلاک و زمزمه.....
۱۴.	۴. طرز رستم.....
۱۵.	۵. مجنونی روایت اول.....
۱۶.	۶. مجنونی روایت دوم (دوواله).....
۱۷.	۷. مجنونی روایت سوم.....
۱۸.	۸. سملی سماع (روایت اول).....
۱۹.	۹. چوپی.....
۲۰.	۱۰. سماع سه جار.....
۲۱.	۱۱. پاوه و موری.....
۲۲.	۱۲. مقام‌های گروه غریبی (گروه سوم) ۱. الوناتی.....
۲۳.	۲. غریبی.....
۲۴.	۳. جنگه را.....
۲۵.	۴. سماع پروانه.....
۲۶.	۵. سوار سوار.....
۲۷.	۶. مقام‌های گروه ساروخانی (گروه چهارم) ۱. ساروخانی.....
۲۸.	۲. گل و خاک.....
۲۹.	۳. گله و دره.....
۳۰.	۴. مقام‌های گروه جلوشاهی (گروه پنجم) ۱. جلوشاهی تبریز.....
۳۱.	۲. جلوشاهی صحنه (روایت اول).....
۳۲.	۳. جلوشاهی صحنه (روایت دوم).....
۳۳.	۴. بایه بایه.....
۳۴.	۵. شاه عباس.....
۳۵.	۶. شاه اسماعیل.....
۳۶.	۷. مقام‌های گروه بال و شان (گروه ششم) ۱. سماع بال و شان.....
۳۷.	۲. سماع.....
۳۸.	۳. سملی سماع روایت دوم.....
۳۹.	۴. سخن آخر.....

مقام‌ها یا به گفته‌ی قدماء، نظم‌های تنبور، امروزه به شیوه‌های گوناگونی تقسیم‌بندی می‌شوند. بعضی از راویان، مقام‌ها را به دسته‌های حقیقی، مجازی، مجلسی، مقامات کهن، مقامات یک‌صد سال اخیر و ... تقسیم می‌کنند. پس از بررسی‌های فراوان تصمیم‌گرفتم تقسیم‌بندی کهنه‌ی را که از استادم یاد گرفته‌ام، به عنوان مبنای شروع کار بررسی مقامات تنبور قرار دهم. مقامات تنبور در نظر قدماء به دو دسته‌ی حقیقی (کلام) و مجازی تقسیم می‌شدند؛

مقام‌های حقیقی (کلام، پرديوری، ياري) مهم‌ترین مقام‌های تنبور محسوب می‌شوند و دارای حالت روحانی و تقدس بیشتری نسبت به سایر مقام‌ها هستند. از لحاظ تاریخی قدمت آن‌ها به قرن دهم تا چهاردهم میلادی می‌رسد. بررسی این مقام‌ها در کتاب بعدی و البته در ارتباط با مطالب مندرج در این کتاب انجام خواهد گرفت. مقام‌های مجازی (مجلسی، اسطوره‌ای و باستانی یا هوره) که موضوع بررسی کتاب حاضر هستند، شاخه‌ای دیگر از مقامات تنبورند که قدمت آن‌ها به درستی برای ما معلوم نیست، اما بر پایه‌ی نقل قول‌های شفاهی از قدماء، هزاره‌ها از عمر این مقامات می‌گذرد. بعضی از این مقام‌ها دارای وزن آزاد هستند و در بعضی دیگر، اوزان پنج ضربی، ده ضربی، دو ضربی یا ادوار ایقاعی^۱ دیده می‌شود. چون در بعضی از این مقامات، فرم‌های آوازی مور و هوره^۲ وجود دارد، به بعضی از آنها مقامات هوره نیز می‌گویند و به علت قدمت نعمات (روایت‌هایی که قدمت این مقام‌ها را گواهی می‌دهند)، به آنها اسطوره‌ای و باستانی نیز می‌گویند.

به طور مثال، مقام باریه را به باربد-موسیقی دان دربار ساسانی- و نوعی از طرز را به رستم، پهلوان شاهنامه نسبت می‌دهند. مقامات مجلسی در مقایسه با مقام‌های کلام از تقدس کمتری برخوردارند و می‌توان این مقامات را در مجالس عرفانی و محافلی که در خورشان این ساز باشد، اجرا کرد. روایت‌های متفاوتی از مقامات مجازی در مناطق رواج موسیقی تنبور وجود دارد. پس از نت نگاری و مقابله‌ی چند روایت از هر مقام، بدون این که تعریفی از پیش داشته باشم، مقام‌های مجازی مورد بررسی را در شش^۳ مجموعه‌ی مجزا قرار دادم، تاکیدی می‌کنم که برای تقسیم‌بندی مقام‌های مجازی به شش قسمت، هیچ عمدی در کار نبوده است و چه بسا با نوع نگرشی متفاوت، بتوان مجموعه‌های دیگری به این شش مجموعه اضافه کرد و یا از آن کاست.

به رسم امامت داری، نام سرچشمه‌راوی- هر مقام در بالای دروس نوشته شده است. چشم روشن بین و دست توانای استادان عزیزم شادروان ایجاد دوستی، استاد پیرنیا، استاد عابدین خادمی (که روایت ایشان از روی آثار ضبط شده مورد بررسی قرار گرفته است)، را می‌بوسم. از استاد ایرج خادمی و استاد نادر غضنفری برای وقتی که بی‌چشم داشت در اختیار گذاشتند، ممنونم و طول عمر با عزت برایشان خواهانم. برای بعضی از مقام‌ها از روایات ارزشمند استاد طاهر یارویسی (از روی آثار ضبط شده) و شادروان استاد عالی نژاد (کتاب تنبور از دیرباز تا کنون و آثار ضبط شده) استفاده کرده‌ام. برای استاد طاهر، عمر با عزت و سلامت از درگاه حق خواهانم و دعاگوی روح عزیز سید خلیل عالی نژاد هستم. از دوستان عزیزم، آقایان شهرام صادقی‌نیا، حمزه طاهری، مهدی بانی خیر و رضا جدیری برای راهنمایی‌های ارزشمندانه ممنونم. مدیر محترم نشر نای و نی، در طی این چند سال، با صبر و حوصله و دقیقت و سلیقه‌ای مثال زدنی، کار نشر این سه کتاب را انجام دادند. از ایشان بسیار متشکرم. و در نهایت امیدوارم راهی برای شناخت بیشتر تنبور برای کسانی که این کتاب را تهیه و مطالعه می‌کنند، گشوده باشم و همیشه منتظر نظرات ارزشمند و راهنمایی‌های دلسوزانه‌شان هستم.

یاشار بهنود

تبریز - تابستان ۹۴

^۱ ایقاع، الکوی تقسیمات زمانی در موسیقی قدیم بوده است. کوچکترین واحد اندازه‌گیری زمان در سیستم ایقاعی را تقریباً نامیدند. تقریباً در ایقاع، معادل حرف در شعر است. ارکان ایقاعی، حاصل جمع نقرات و دارای الکوی زمانی خاصی هستند. با کار هم قرارگرفتن ارکان ایقاعی، ادوار ایقاعی تولید می‌شده‌اند.

^۲ هوره و مور اوازه‌ای باستانی هستند که بدون همراهی ساز، در مناطق کردنشین و غرب کشور خوانده می‌شوند. هوره در جشن‌ها و جنگ‌ها و گاهی همراه با تنبور خوانده می‌شده، هر هوره چر، تنبور نواز و شاعر نیز بوده است. این شیوه نوازندگان و شاعران و خوانندگان در ایران باستان بوده، یعنی هنرمندان خود آهنگساز، ترانه سرا و نوازنده بوده‌اند. این شیوه در بین فارسی‌گویان تا عصر رودکی و درین کردها و ترکیها تا عصر قاجاریه باقی بوده است. مور در سوگواری مورد استفاده دارد. هوره و مور را می‌توان آوازی باستانی کردی و در عین حال مرتبط کننده‌ای افوان زاگرس نشین قلمداد کرد.

^۳ در صورتی که بخواهیم کل ریتوار تنبور (مجازی و حقیقی) را بررسی کنیم، یک گروه دیگر نیز به این شش گروه اضافه خواهد شد و در مجموع هفت گروه خواهیم داشت.

Shiraz-Beethoven.ir

۴. مقام یا نظم

نظم‌های تنبور، چه نظم‌های مجازی و چه نظم‌های حقیقی، با در کنار هم قرار گرفتن شش دستان معرفی شده، شکل گرفته‌اند. طبقه‌بندی ای که در این کتاب معرفی می‌شود، با بررسی دقیق رفتار مقام‌های مختلف در برخورد با سیستم دستانی، به دست آمده است. با نگاه سیستم دستانی، نظم‌های مجازی تنبور، به شش قسمت تقسیم می‌شوند:

۱) سرطز: این گروه شامل نظم‌های سرطز، خان امیری، پاریه، قطار و هجرانی است. با بررسی جداول ارائه شده در خواهدید یافت که همه‌ی این نظم‌ها، از ترکیب دستان‌های A و B به وجود آمده‌اند، دستان‌های استثنایی، طی ارائه‌ی مقام‌ها بررسی خواهند شد.

۲) سحری: این گروه شامل نظم‌های سحری، هلاله و زمزمه، طرز رستم، مجنونی، سملی سمع، چوپی، سمع سه‌جار و پاوه‌موری است. دستان‌های مورد استفاده‌ی این گروه، B و C هستند.

۳) غریبی: این گروه شامل نظم‌های الوناتی، غریبی، جنگه را، سمع پروانه و سوارسوار است. این گروه تنها از دستان D به وجود آمده است.

۴) ساروخانی: این گروه شامل نظم‌های ساروخانی، گل و خاک و گله و دره است. این گروه تنها از دستان B به وجود آمده است.

۵) جلوشاهی: این گروه شامل نظم‌های جلوشاهی تبریز، جلوشاهی صحنه (دو روایت)، پایه پایه، شاه عباس و شاه اسماعیل است. دستان‌های بوجود آورنده‌ی این گروه، C و F هستند.

۶) بال و شان: این گروه شامل سمع بال و شان و مقام دیگری است به نام سمع که توسط استاد حیاتی روایت شده است. دستان‌های A و C در این گروه استفاده می‌شود. نمونه‌ی سملی سمع ارائه شده توسط استاد غالی نژاد، تنها نمونه‌ی سملی سمع است که قسمتی از آن در این گروه قرار می‌گیرد. و پس از اتمام بررسی گروه‌ها، به عنوان مقامی که دارای مدولاسیون بین دو گروه مختلف است، به تهایی ارائه می‌شود.

۲-۱) خان امیری: بهترین اجرا توسط شاه فتح الله گوران از موسیقی دانان گرد اوخر قاجار انجام شده (با سرنا) و به نام استادش خان امیر^۱ نامیده شده است. شکل زیر، گام خان امیری را معرفی می کند.

مالحظه می کنیم که ترتیب پرده و نیم پرده، هیچ تفاوتی با گام سرطز ندارد. این گام، فاصله‌ی پنجم صعودی گام سرطز است. (یعنی درجه‌ی اول گام خان امیری، درجه‌ی پنجم گام سرطز است)

از بین چهار متغیر که در سر طرز وجود داشتند، تنها متغیری که پس از درجه‌ی سوم گام قرار داشت، در خان امیری استفاده می شود. این متغیر در گام خان امیری پس از درجه‌ی ششم قرار می گیرد.
جدول دستانهای خان امیری:

	Fa	Fa#	Sol	Lab	La	Sib	Si	Do	Reb	Re	Mib	Mi	Fa	Fa#	Sol	Lab	La	Sib	Si	Do	Reb	Re
A																						
B																						

نت های لا بمل و فا که در سطر اول جدول و در قسمت سیم واخوان نشان داده شده اند، به عنوان واخوان (فاصله پنجم) برای نتهای می بمل و دو عمل می کنند. نت شاهد، در صورتی که خان امیری به تنها یی برسی شود، نت می بمل به نظر می آید ولی در برسی این نظم در ارتباط با سایر نظم های این گروه، و با درنظر گرفتن برگشت طبیعی ملودی به نت فا (برای گسترش به سمت قطار یا سحری) در می باییم که نت شاهد اصلی، **فا** است. نت می بمل به عنوان نت ایست در خان امیری در نظر گرفته می شود.

۷-۲ سمع سه جار: سه جار نیز نوعی رقص است که در آئین‌های عروسی گُردي اجرا می‌شود. نتهای این مقام از روی نتهای موجود در کتاب تنبور از دیرباز تا کنون^۱، تصحیح شده‌اند. گام مورد استفاده، گام سحری است و نت شاهد، فا (درجه چهارم) است.

سمیع سمع (روایت اول)، سحری، مجنونی (روایت اول) و چوپی

سماع سه جار

راوی: استاد عالی نژاد